

[Axel Sørensen.]

dette område har indfriet de forventninger, der var ved dens oprettelse i 1938. Jeg synes, man bør huske på, at de 20 år, hvor landsskatteretten har virket, har været år, hvor der er sket store ændringer i skattelovgivningen, således at fortolkningen i mange tilfælde har været vanskeliggjort og vel næppe under de givne forhold havde kunnet klares bedre af en juridisk skattedomstol som den, venstre og det konservative folkeparti hentyder til, bestående af juridiske dommere, der var uafhængige af administrationen. Det vil altså sige, at man ikke længere anser den folkelige islæt for kompetent til at foretage den nødvendige saglige vurdering eller mener, at den ikke har kunnet slå igennem med sin saglige vurdering af de klagesager, man har stået over for. Man siger nu, at det kun er den afdeling, der har med indkomst og formue at gøre, man ønsker ændret, men jeg forstår ikke, hvordan man vil skabe en landsskatteret, hvis arbejdsform bliver tværdelt, og som ikke skal have samme retningslinjer for den nævnte afdeling og for den, som har med grundværdi og ejendoms-skyld at gøre. Med hensyn til den folkelige islæt i afgørelsen af disse sager vil jeg sige, at det foranlediger mig ikke til at tro, at man derved også vil fjerne den folkevalgte islæt, hvor andre beslutninger træffes, også hvad angår skattesager. Jeg synes, at de, der udpeges som folkevalgte medlemmer af landsskatteretten, må have pligt til saglig stillingtagen og ikke forfalde til politiske afgørelser; derved ville retten jo miste sin betydning.

Med hensyn til den gældende forretningsorden for landsskatteretten siges der i § 10, stk. 2, at hvor ligningsmyndighedens eller skatterådets ansættelse beror på et umiddelbart skøn, kan landsskatteretten ikke ændre denne ansættelse, medmindre der fremkommer sådanne yderligere oplysninger og bevisligheder, at landsskatteretten derved sættes i stand til at danne sig et selvstændigt skøn.

Jeg har af fremsættelsestalen forstået, at man ønsker dette forhold ændret, idet man måske mest tænker på, at landsskatteretten skulle kunne ændre en ansættelse også i nedadgående retning. Den skattemæssige ansættelse finder jo sted i ligningsmyndigheden på grundlag af en indirekte opgørelse og en

vurdering af den pågældende mands og hans families leveforhold; at en højere skattemyndighed, boende fjernt derfra, skulle kunne danne sig et sikrere skøn, tror jeg ikke. Man må også huske på, at en skattemæssig forhøjelse kan fremkomme ved, at ligningsmyndigheden eller skatterådet underkender det regnskab, der ligger til grund for den indsendte selvangivelse. Hvis det er tilfældet, må dette skøn knyttes nøje til de oplysninger, der kan fremkomme på åstedet. Det er derfor, man under de nuværende forhold finder det urimeligt at ændre dette, hvis der ikke senere fremkommer andre oplysninger. Ligningsmyndigheden og skatterådet kan også, hvis en skatteyder ikke vil give de nødvendige oplysninger, foretage en høj skønsmæssig ansættelse for derved at fremtvinge, at han indgiver en klage for landsskatteretten, således at man får disse ting frem. Derved kan de skønsmæssige ansættelser blive et våben til at fremtvinge den rigtige ansættelse ved ligning. Der er fra skatteydernes side blevet anket meget over den form for procedure, der anvendes — det er også omtalt af den ærede ordfører for forslagsstillerne. Skatteyderen har ofte den opfattelse, at han ikke er ligeberettiget med skatteadministrationen under sagens behandling.

Jeg tror, at man måske bør tage under overvejelse om muligt at ajourføre de gældende bestemmelser på dette område, således at den tvivl, der råder, og som i øvrigt i mange henseender er ganske ubegrundet, kan blive skaffet af vejen og man derved kan nå frem til det ideale; men dette opnås ikke ved, at man opstiller et tungt arbejdende organ.

Det radikale venstre vil se med velvilje på forslaget, og vi kan ligesom den højtærede finansminister give tilslutning til, at der foretages en undersøgelse således som her skitseret. Jeg vil samtidig udtale håbet om, at den højtærede finansminister vil sørge for, at det pågældende udvalgs sammensætning bliver så rigtig som vel muligt.

Med disse bemærkninger kan jeg på det radikale venstres vegne tiltræde forslaget om nedsættelse af et sagkyndigt udvalg.

**J. M. Pedersen:** Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Niels Andersen, er forhindret i at deltage i mødet i dag, vil jeg på